

عشقِ دُنیا

باقی بیگ

بلوچی اکیڈمی کوئٹہ
عدالت روڈ کوئٹہ

(c) All rights are reserved.

اے کتاب ۽ درائیں حق گوں بلوچی اکیڈمی ۽ انت۔
بیدے بلوچی اکیڈمی ۽ رضاء کس ایشی ۽ مواداں چاپ کت نہ کنت۔

عشق ۽ دُنیا

(شاعری)

باقی بیگ

2019

ISBN # 978-969-680-087-3

نہاد: =/200 کلدار

بلوچی اکیڈمی ۽ اے کتاب میراث پر ننگ پر پریس کراچی ۽ چھاپ کناسینگ ۽ شنگ کتگ۔

نامدات

ظفرا کبرء نامء

روح ء منامہ چار، شپ ء ہمسفر منی
شگیگ بیت زمانگ جان ء جگر منی

تا کہ ہمسرگال

- 10 1- عشق ء دُنیا۔۔۔ منظور بسمل
- 13 2- من ۔۔۔ باقی بیگ
- 14 3- چونیں کسے تئی باپشت ء بیت زندگی
- 15 4- بہا کن مہر ء ارواہ ء کہ مرچاں زندگی
- 16 5- تئی و دار ء شپ ء یک و دارے پر انت
- 17 6- تئی حیا ل ڈنگ جنت سیاہ مار ء دروشم ء
- 18 7- تئی زہیراں دل ء چہ چگل کنگ لوٹاں
- 20 8- پچ بہ گرچہ دنیا ء بندگی کنگ لوٹاں
- 23 9- دل ء نیت کہ و ہدے کافر ی بیت
- 24 10- دل گشتیت پہ وطن سر مچارے بہ باں
- 25 11- تئی زہیراںی سفر گران ء کپیت
- 26 12- دنیا دور نکلیں کسے دیمانہ گوستگ ات
- 27 13- زلپاں شنگلین ءے برواناں خنجر کنسے
- 28 14- پکیاں آپ ء بہ کن کہ قیمتی کاراں پدا
- 29 15- چہ باتن ء تر سیت منارا زند ء چم داراں گُسنے

- 30-16۔ سنگ گرا دئے یا نہ گرا دئے گزنگی چو
- 31-17۔ عشق ۽ دنیا اگاں راست معنابہ بیت
- 32-18۔ بہ چار بد مہ کنت تئی شیر کنیں زبان ترا
- 33-19۔ وار تگیں ٹپاں زبان ۽ واد پر رچیت کُسنے
- 34-20۔ دل ۽ دروازگ ۽ رنگ ۽ کڑی کس
- 35-21۔ وتاہہ کش پہ غیرت ۽
- 37-22۔ دوست ۽ پلیمیں دیدار ۽ ساوڑیں دلے
- 38-23۔ پل جنت پہ مطلب ۽ اے زندگی
- 39-24۔ سنگ گرا داں من جبین ۽ گزنگی
- 40-25۔ خون وار تگیں چم تئی خون انگت ۽ لوٹاں
- 41-26۔ سستگیں بند ۽ سواس ۽ پاد گام ۽
- 42-27۔ زندگی چتاں بہ بندیت بلکیں
- 43-28۔ دلے من پچ گراں چہ رگوزی ۽
- 44-29۔ چراگے گوات ۽ سر ازور
- 45-30۔ زندگی گوں ارماناں شیشکے ہساب ۽ انت
- 46-31۔ کس نہ کنت قبر کلپوگ
- 47-32۔ داں تو نیائے من مراں
- 49-33۔ مانہ زانت اے رنگ ۽
- 50-34۔ وہد پہ قیمت بہ رستیں

- 51 -35۔ کترہ کترہ زہیر چہ دل ء
- 53 -36۔ ماغریب این، غریب بی ء نام
- 54 -37۔ درد ء پچار ء نہ زانئے
- 55 -40۔ ندر انت پہ منظور بسمل ء
- 56 -41۔ سر شپانی لیب ء گوازی
- 57 -42۔ روچے گوں یکے ء ترانگ
- 58 -43۔ شب گوں گنجیں زہیراں
- 59 -44۔ وہد ء قیمت منی کیسگ
- 60 -45۔ تلاہیں جیگ ء لہتیں لاس کپتنگ
- 61 -46۔ منزل ء نیما دور ندام کتگ
- 62 -47۔ شُبین تئی آہگ ء بیتگ منارا
- 63 -48۔ تئی دروشم ء خیال ہے رنگ ء
- 64 -49۔ من دزگٹاں نہ بیت انوں شاعری
- 65 -50۔ رد کپتگاں زمانگ ء رنگ ء
- 66 -51۔ کئی بھروسہ بہ کنت زندگی تئی سرا
- 67 -52۔ ہما انت گوں منا کیگد جتا انت
- 69 -53۔ سراں قربان کن ات پہ ڈیہہ
- 71 -54۔ کجام واہگ ء باپشت ء زندگی
- 72 -55۔ چہ تئی دوری ء تلگاں ویران

- 73 -56- شپء آدینک روچء دروشمیء
- 74 -57- دروگیں کتہہ چہ تی گنگیں زبان
- 75 -58- آپء درانگاں ء آسء تہارواں
- 76 -59- دوروچی عشقء گوادل وپاکنت
- 77 -60- زمانگ دروشمے نوکیں ودی کنت
- 78 -61- زندگیء گوں دیریں اڑل بیتگاں
- 79 -62- وہدء زوراکیء مارا آسء کتگ
- 80 -63- غم جتیں زردء حیالء واہگاں
- 81 -64- لچ بریں دنیاچہماں لچ نیست
- 82 -65- تو مردء، زندگی شیشنگء چو پُرشیت
- 83 -66- زمانگ لیرٹوءء مستیں چو درنریت
- 84 -67- آس چہ آپء باتنء روک انت
- 85 -68- زندگیء آپرپچاں ساہگے بہ شوہازاں
- 86 -69- من دلء ارمانء واہگ دیریں
- 87 -70- دلء آسء کناں چہماں بہ بریجاں
- 88 -71- جہانء رند پداں دنیا کپتنگء گار انت
- 89 -72- پُلپیں دلانی واہگء کُپتار سبتگاں
- 90 -73- کلات پرشتگاں دنیاچہ دنزاں
- 91 -74- مُپتیں زوراکیء رندا مانانہ بیت

- 92 -75- وار تگیں ٹپ تئی زبانء
- 93 -76- گوں من مہ کن تو مہر
- 94 -77- دل مان گیسن اتگ،
- 95 -78- من نہ زاناں کجام و ہدء
- 96 -79- و ہدء زور اکیء مارا آسء کتگ
- 97 -80- ہرچی کہ دل گشیت
- 99 -81- آپء تہا آس بُن انت
- 100 -82- تو برے و شبو، برے باقل
- 101 -83- عشق بے زانگء چماں ظاہر بیت
- 102 -84- چنت رنگء تہا زندگی ظاہر انت
- 103 -85- حُدا بہ زانت کہ
- 104 -86- عشقء دُنیا منا زاناں گمراہ کنت
- 105 -87- پدامہ گش عمیگ باں

عشق ۽ دُنیا

باقی بیگ ورنائیں شاعرے، تنیگا زندگی ۽ سرد ۽ گرم ۽ نہ دیستگ انت۔
زندہ ۽ تہلی ۽ وشیاں آرنگ ۽ سرپد نہ انت۔ بلتے ہے امر ۽ من باقی ۽ یک پر ووش نہ وروکیں
مردمے گندگاہاں، بگندے ہے پر ووش نہ وروکیں با مرد ۽ باقی محکم کنگ۔ باقی ۽ سگ ۽
اوپار باز انت۔ بوت کنت ہے شری باقی ۽ راشریں شاعرے جوڑ بہ کنت:

من سواساں وتی ہر ووج آپ ۽ جنان
ماہ ۽ کر ۽ کش ۽ یک گبارے بہ باں

اے شعر ۽ کہ من واناں تہ حیالانی شاہگانیں جہانے منی دیما تالان بیت کہ
باقی گوں ازمی کمال ۽ باز ووش گشتہ۔

ہر ووج وتی سواسانی آپ جنگ ۽ جبر، ہے ڈسیت کہ آپہ سفرے ۽ سر گپنگ،
آسفر چو نیں سفرے؟ باقی کجا سر گپنگ؟ اے جبر ۽ آئی ۽ وانوک زان انت۔۔۔

ماہ ۽ کر ۽ کش ۽ گبارے بہ باں، اے سفریک انچیں واہگے کہ مردم اندازہ جت
نہ کنت کہ آئی ۽ واہگ جی انت؟ بوت کنت ہمار فمار ۽ دیم پہ ماہ ۽ روگ لو طیت کہ گبارے

بہ مانیت یا اے ہم بوت کنت کہ آئی سواسانی گردہ گبار ماہہ کرے کش و شنگ و تالان بہ
 بنت۔ آچو کہ بلوچے، پھ بلوچے اے نیکیں واہگے داشتگ کہ روچے نہ روچے آئی
 سواسانی گبار ماہہ امباز کن انت۔

پگیاں آپ ۽ بکن کہ قیمتے کاراں پدا

کسے ۽ مطلبے پہ بے وساں داراں پدا

پگیاںی آپ ۽ کنگ دوماناداریت، یکے ایش کہ پگیاں کہ آپ ۽ کنتے گران بنت،
 نہادیک ۽ گیشتر زر کارنت، مطلبی ۽ لالچی نہیں مردمانی واستاشگانے۔ دومی بزانت اے کہ
 پگی و ہدے آپ ۽ بنت، بزاں تئی دیماٹیکے نشنگ، تو آئی ۽ ٹپاں شود گائے، درمان ۽ داڑو
 کنگائے۔ اے رنگیں شعر کہ مارگانی درے بوجنت، شاعری ۽ ابدمانیں دروشنے
 بکشانت۔

کس نہ کنت کبر کلپوگ ماں کبرانی تھا

بے وسی زندہ ماہ گوازین حیا لانی تھا

کبراں کلپوگ ماں نیست، مرگ ہر کسی سر است انت، سرزینکو دگ ماہ
 بو، چرت ۽ وہمانی تہازنگی ۽ ماہ گوازین، ہمت کن، دستے پادے بہ جن، تو جیلے بہ ساز، چہ
 مرگ ۽ ساہار ۽ گین ۽ مان ماہ چن، کنسجی ۽ ماہ کپ، زندگی جہد ۽ نام انت۔

چرا گیس زندگی گوات ۽ امانت

شپ ۽ ہمراہ منابر گول داں بام ۽

زمانگ دروشمے نوکیں وودی کنت

چراگیں دل گوں گوات ء زندگی کنت

چشیں بے دروریں شعر کہ ماناء دراں بو جنت، باقی بیگ ء کتاب ء تہا مارا

چشیں شعر باز دست کپیت کہ آشعر گشگ کر زنت۔

باقی ہمینیچو گیشتر کہ ونت کنئے، بوان، چیا کہ ابید وانگ ء تو ستر

سوا ساں آپ بہ جنئے ماہ ء گباراں کت نہ کنئے۔ باقی تئی کلم چد و گیشتر سوہوبات، سلامت

باتئے۔

منظور بمل

برکھا، مسقط عمان

25-5-18

من

من 1988 کپکپار شملی ۽ میزریں بازار ۽ واجہ بیگ محمد ۽ لوگ ۽ ودی میتگاں۔
 منی بنداتی وانگ سال 1995 ۽ چہ شملی ۽ پرائمری وانگجاہ ۽ بوتگ۔ پداپہ گیشیں وانگ ۽
 زانگ ۽ سال 2000 ۽ بالیچاہ ہائی اسکول ۽ داخلہ زرتگ۔ ہشتمی جماعت ہمو داپاس کتگ۔
 چد و پد سال 2003 تاں 2005 ۽ دو سال ۽ بل نگور ۽ ونگ۔ ہے وڑا من دہ جماعت
 ونگ۔ زندگی ۽ بازیں جیرہ ۽ جنجالانی سبب ۽ دیمتر اونت نہ کتگ۔ شعر ۽ شاعری ۽ حُب ۽
 واہگ مناچہ کسانی ۽ بیگ ۽ انگت ہم است۔

من شاعری سال 2000 ۽ بنا کتگ۔ من گیشتر چہ واجہ مبارک قاضی ۽ اثر
 زرتگ۔ واجہ مبارک قاضی ۽ ابید منیر مو من، منظور بسمل، اسحاق خاموش، ظفر اکبر ہم
 من ونگ انت ۽ مناشانی شعر دوست بنت۔ چریشاں ابید گو سنگیں شاعران گل خان
 نصیر ۽ سید ہاشمی مناسک دوست بنت۔

مناگوں بلوچ گلزمین، بلوچ قوم ۽ بلوچی دود ۽ ربیدگاں مہرانت۔
 سلامت بات ۽ سبز بات بلوچی زبان، گوں بلوچ راج ۽

باقی بیگ

ایران، مولتان

21-05-2018

O

چونیں کسہ تئی باپشت ء بیت زندگی
تو سہی من سہی درد رسیت زندگی

دست مہ جن باتن ء واہگانی سرا
آزگیں ٹپ ء ہر شپ کدیت زندگی

تو وتا موجری اینچو موجر مہ کن
بلکیں باندا مئے گوں تو سدیت زندگی

ما وتا پیسرا آس ء آپ ء جتگ
ما نہ زانتکار مارا کپیت زندگی

زندمان زندگی ء حساب ء نہ انت
باقی بے مطلب ء چون بیت زندگی

O

بہا کن مہر ء ارواہ ء کہ مرچاں زندگی گران انت
دل ء پہ آزگیں ٹپاں گُشت کہ واد درمان انت

پیشکا من گل ء بالاں کہ واب چہ دیدگاں رپنگ
منی بازار ء کئی لوگ ء اُل اُتکہ ء مہمان انت

ڈگار آدرہ کتگ دوشی ء کہہ داناں جتگ آسے
کپوت ء شانتلاں انگت دل ء جوہان ء دیوان انت

مہ باتاں من پہ امروز ء کہ انچیں نوبتے اتلگ
مجت، عشق پہ زر ء، دل ء ایمان آزان انت

نہ زاناں من کجام رنگ ء ترا باقی بہ شوہازاں
برے دزگٹ ء بندیک ء، برے تئی حال زندان انت

O

تئی ودار ء شپ ء یک ودارے پَر اِنْت
 گوں من نیلیت ترا دزگہارے پَر اِنْت
 باریں چے مطلبے کسّ سرپد نہ بیت
 ماہ ء توک ء تہا یک گبارے پَر اِنْت
 دست سستگ ٹینگ دُور کپتگ پدا
 میت ء سینگ ء بس کتارے پَر اِنْت
 خون لوٹیت دلوں بے گناہے کُشاں
 مئے توار ء سرا ہو، توارے پَر اِنْت
 اے زمانگ ترا باقی شش کارچ جنت
 ہر حساب ء ترا یک میارے پَر اِنْت

O

تئی حیاں ڈنگ جنت سیاہ مار ۽ دروشم ۽
 مئے دیدگانی اندرا سہب ۽ پُلپیں موسم ۽

تو گوں نہ ۽، سہی نہ ۽ چوں گوزیت زندگی
 منارا بارت دور دنت گمانی آسیں جہندم ۽

تئی عشق ۽ شیرکنی اگاں پدا دل ۽ تب ۽ بہ بیت
 منا کُشیت ۽ گار کنت زاناں روچے الم ۽

نہ وانیت پچّ نہ زانت منا اے جاہلیں زمانگے
 من مپت ۽ بستگ دل وتی گوں شاعری ۽ مولم ۽

وتارا باقی تو بہ دار گنوک ۽ بے وتی مہ کن
 منارا سوج ۽ سر کتگ منی تہہ ۽ اے مردم ۽

O

تئی زہیراں دل ء چہ چگل کنگ لوٹاں
 اے زندگی ء وتی من بدل کنگ لوٹاں
 نہ زانے یا تو نہ پھمے یا مسکرا تو کنتے
 ترا گوں عشق ء محبت پہ دل کنگ لوٹاں
 نہ روت چو منی امروز پہ وش ء شادمانی
 اے زندمان ء من گوں تو اڑل کنگ لوٹاں
 نہ لوٹاں من چُشیں واہگ نمپس بہ کشاں ادا
 کہ وہدے دوست منی مرگ ء گل کنگ لوٹاں

گنوکاں پہ وتن، شہیدیں شہ مریداں گُشنے
 اے گلزمین ء ڈوکاں وتی چم ء دل کنگ لوٹاں
 برو تو مکتب ء عشق ء سبق بہ گر باقی
 وتی من واہگاں گوں تو قتل کنگ لوٹاں

000

O

پچ بہ گر چہ دنیا ءِ بندگی کنگ لوٹاں
وہد ءِ قاتلیں دستاں زندگی کنگ لوٹاں

حون ءِ آپ دیاں ہر روچ واہگے ڈل ءِ ڈوکاں
گُزین ءِ دلبند ءِ پل ودی کنگ لوٹاں

اے دو رنگیں امروز ءِ حاجت ءِ طلب بازاں
ساہگ ءِ تئی زلیپانی عاشقی کنگ لوٹاں

نیک ءِ بد نہ زاناں من بلے ہیچ نہ زاناں من
راج ءِ پلپیں نامدار ءِ مُعتبری کنگ لوٹاں

چم پچاں گُشنے کوراں درتگ پُچ لیگاراں
گوں زمانگ ءِ کاراں کافری کنگ لوٹاں

چُنت برء ترا گُشتنگ دلبُرک مہ کن اے وڑ
لہتے کِسہاں انچیں اندری کنگ لوٹاں

گِیشیں تو وتا باندا سرگریں چرے شہر ء
مہر ء دوستی یے گوں تو پیسری کنگ لوٹاں

حون داں دو سد سال ء دیدگ ء دل ء ایر انت
ہو گوں دشمنیں مرد ء من بدی کنگ لوٹاں

مچدگ مئے ہامین انت مُچّی انت ء میڑی انت
چل ء پون گیگ ء گوم امبری کنگ لوٹاں

چیروکائی تُرس ء لرز لذتے نہ دنت وٹشیں
عشق زمانگ ء دیما ظاہری کنگ لوٹاں

آس جنگل ء روک انت کل ء کاپر پڑ بیتاں
چونیں کسہاں امروز چے پدی کنگ لوٹاں

دل مناشیت ہر شپ زندگی ء چتاں کش
وت نہ زاناں باقی من چش کدی کنگ لوٹاں

زندگی ء سرگوستگ بے بروسہ باقی انت
تئی گشان ء لمب ء نوں پدڑی کنگ لوٹاں

من چو قاضی ء میر ء یا منیر ء منظور ء
باقی سرشپ ء ننداں شاعری کنگ لوٹاں

O

دل ۽ نیت کہ وہدے کافرے بیت
منی تئی زاناں دنیا سنگتی بیت

تئی عشق ۽ ما واداریں زمانگ
اگاں تئی دوستی گوما مُجّتی بیت

بہ نندیں دیم پہ دیما من تو امروز
منی بحت ۽ چُشیں روچے کدی بیت

من یوسف تو زُلینا یے بہ باتے
ابد مان مئے تئی وَا زندگی بیت

شراب آپ ۽ چہ گیشتر مرچاں نوشیت
اے باقی انگہ باریں جتّتی بیت

O

دل گُشیت پہ وتن سر مچارے بہ باں
 کوہ ء گٹ ء گراں سیاہ تلارے بہ باں
 اللہ انچیں منا شان ء شوکے بہ دئے
 سنگتاں گوں مدام راز دارے بہ باں
 اے دل ء لوٹ ء واہگ ہمیش انت مدام
 زمینیں مات ء دل ء یک توارے بہ باں
 من سواساں وتی ہر روج آپ ء جناں
 ماہ ء کر ء ء کش ء یک گبارے بہ باں
 بل اے دنیا تری باقی مارا نہ زانت
 تچک ء راستیں حیلانی تارے بہ باں

O

تئی زہیرانی سپر گران ء کپیت
زندگی سستگ دلے جان ء کپیت

گل ء کاپر ما کرو تکان شمیلی ء
ما نہ زانت کہ کپکار شان ء کپیت

مپت ء چو فرہاد ء کوہے بر اتگ
مہر تئی دنیا ء ارزان ء کپیت

شاتل ء من گشت بچارے دیاں
من نہ زانتگ مئے ڈگار دان ء کپیت

باقی ء سوچ ء دگہ جاہے بہ بر
کیہ ان انت کیت مئے دیوان ء کپیت

O

دنيا دو رنگیں کتھے دیما نہ گوشتگ ات
رد کپتگاں پیشکا، من دل نہ بستگ ات

تو زلپ ء ٹال ء گوما پاہو مہ دئے منارا
تئی دل پہ دُزی ء چہ جبین ء نہ بُرتگ ات

چو موسم ء بدل تئی ہر روج نیت انت
آ مُدت ء جوانی ء واہگ نہ پُرتگ ات

مپت ء وتا ء آ دگراں آسیگ من کتگ
پہ وهد ء قیمت ء بہا من نہ زرتگ ات

من گوں شراباں، تو گوں چلیم ء، گم چی انت
باقی تو پیسرا اے رنگ ء گُشتگ ات

O

زُلیاں شنگین ۛ بُرواناں خنجر کُنئے
تو مسلمانے اے رنگ ۛ کافر کُنئے

مارا اے پیہیں وہم ۛ گُمانے نہ ات
کُشئے مارا دل ۛ مُجبتی دَر کُنئے

من شراباں گوں تہنا شپ ۛ نشنگاں
تو چلیم ۛ وتی مجلس ۛ پر کُنئے

شاعری من دگہ رنگے ۛ گوشتگ ات
من نہ زانت لبز لبز ۛ حیاں گور کُنئے

کیت روچے دل ۛ سدکاں باقی بیگ
تو منا دیدگانی تہا سر کُنئے

O

پگیاں آپ ء بہ کن کہ قیمتے کاراں پدا
 کسے ء مطلبے پہ بے وساں داراں پدا

زندگی مارا اگاں اُمرے بہ دنت پہ وشدلی
 سستگیاں ارواہ ء دلبر گوں تو سینگاراں پدا

تئی طلب بس سیم ء زریں، تئی طلب بس دولت انت
 قیمت ء جند ء وتی ء کیسگ ء چاراں پدا

چے نبشته لوح ء تقدیر ء تھا کئے زانت کنت
 مپت ء مپت ء وشیاں نشنگ رہچاراں پدا

یک دمانے زرد ء آدینک ء تھا زاہر مہ بے
 من وتی چم ء دلاناں باقی مانداراں پدا

O

باتن ءِ تْرَسیت منارا زند ءِ چھداراں گُشئے
گُنگئی ءِ ناسرپدی ءِ باز ڈولداراں گُشئے

تو وتی ارواہ ءِ حاکم او کلم زاناں نہ بے
ایر جنئے فرزنداں ملیں راج ءِ نامداراں گُشئے

من کئی کیشک ءِ بہ داراں، رَند پداں کئی سرگراں
سرہنگ گرداناں قبرستان بازاراں گُشئے

من وتی زنیسیں دل ءِ پریاد ءِ گوں کئی آرز کنناں
نرم نرمیں دل مروچاں سنگ ءِ دیواراں گُشئے

آ دگہ عشقی گنوکاں باقی لبز لبز ءِ سرا
شعر ءِ دستونکاں کماہاں وش ءِ تام داراں گُشئے

O

سنگ گراڊئے يا نه گراڊئے گزنگي چو در نه بيت
 وپتگيں مرد ۽ حيال چو منزل ۽ بهه سر نه بيت

داں که تئي چماني توکا مطلبے زاهر نه بيت
 ساربان هم کاروان ۽ اے وڙا رهبر نه بيت

کيسگ ۽ دانکے نه گواهييت زندگي ۽ نوبتاں
 چو زمانگ يا که امروز کس تئي دلبر نه بيت

مولتان يا تلکان هر کس وتي بستر ۽ وت
 دشت ۽ ۽ مچات ۽ مٺ ۽ کس نه بيت بهچبر نه بيت

داں مه لوڻيت دل او باقي خون نه بيت خون ۽ گون هور
 تئي وپا ۽ کيشنگيں دزچک باتن ۽ مئے بر به بيت

O

عشق ۽ دنيا اگاں راست معنا بہ بیت
 زندگی مئے ابدمان جہان ۽ بہ بیت
 مارا چونیں دگہ لوٹ استیں ادا
 تئی دپ ۽ شیرکئی مئے زبان ۽ بہ بیت
 مئے دعا انت مدام ستک ۽ دل پہ ترا
 ماہکان روج ۽ شپ تئی گُشان ۽ بہ بیت
 من چو مُرگ ۽ بہ باں سبزیں سرشاہی ۽
 تئی نظر پہ منا تیر کمان ۽ بہ بیت
 مرچی پرمت مارا دل ۽ باقی بیگ
 مہر ۽ دوستی تئی مئے گُمان ۽ بہ بیت

O

بہ چار بد مہ کنت تئی شیر کنیں زبان ترا
 منا گنوک گُشیت باریں چے جہان ترا
 نہ زاناں چے بہ لگاں تئی صورت ءِ پُشت ءِ
 بہ گندیت چیر وتا دنت ماہکان ترا
 کئے ءِ چو گُشگ منا مہر گوں ترا نیست انت
 بچار رد مہ دنت یک مُدّتے جہان ترا
 نہ زاننگ تو منا ڈنگے جنئے چو سیہ مار ءِ
 گُشگ پت ءِ وتی چم ءِ ساہ ءِ جان ترا
 تئی زہیر ءِ آس منی باتن ءِ تہا روک انت
 بیا باقی گیر کنت ہر شپ مئے تُلکان ترا

O

وار تگیں ٹپاں زبان ء واد پر ریچیت گُشنے
زندگی چو پُپیش ء دار ء مارا گیشینیت گُشنے

وہد ء زوراکى مروچاں کافری کردار کنت
دیدگاں کُشیت منی ء سینگ ء سوچیت گُشنے

پُشتگیں اوستانی واب ء زندگی آدرہ کتگ
سُوچن ء بندیک کنت زمیں دل ء دوچیت گُشنے

من پیشکا دل گوں چٹاں شیشگ ء توکا کتگ
تئی زہیر ء گم جبین ء درد در ریچیت گُشنے

ہو دو سال نُون سرجم انت باقی تئی بیگواہے ء
دشت بے تو آس ء انگر، تبد پر ریچیت گُشنے

O

دل ۽ دروازگ ۽ رنگ ۽ کڑی کس
 جہان ۽ مئیل ترا زوریت وتی کس
 منارا پد دگہ درگج دنیا
 کئے انت مئے ڈول ۽ گوں تو زندگی کس
 تئی پیشانی ۽ دروشم جہان ۽
 ہمک شپ نوک تریں رُژنے ودی کس
 چُنیں ناسرپدیں مہگونگے مئے
 گوں من کندیت، دزگوار ۽ سہی کس
 منی چاگرد ۽ انچیں دورے اتلگ
 وتی لوگ ۽ را سوچیت مخبری کس
 ترا باقی نہ وانیت اے زمانگ
 تئی شعرانی پُشت ۽ گوچلی کس

و تابه کُش پہ غیرت ء

دل ء زہیراں دم کتگ
 شپ ء شپے نپر کتگ
 مازندگی دُبر کتگ
 پہ واہگ ء خیالے ء
 پہ واب یک دمانے ء
 چیرتی کُشانے ء
 نمپس ہچ نہ کش اتگ
 داں سہب ء و شیں دروشم ء
 نوں روج ء جان کش اتگ
 زمین ء پل رُستگاں
 زمانہ نوکیں دروشمے
 وتی وپاء بُن جتگ
 چو عید ء رنگیں کہے

مئے دیماہچ نہ گوستگ ات

پیرمات نشتگ ات

توار جنت منا

سک نرم نرم ء گپ جنت

سون ء سرکت ء منا

توزندگیں یک کومے ء

پُشت پدے وتی پت ء

من بہ باں یاسر ڈگار

یک وڑا ایشاں بہ چار

لگور بہ چار ہچ نہ بے

کیت روچے تو مرے

تو غلام ہچ کسی نہ ء

وتابہ کش پہ غیرت ء

وتابہ کش پہ غیرت ء

O

دوست ء پلّیں دیدار ء ساوڑیں دلے رہن انت
بے تواریں اروا ہے دست ء قاتلے رہن انت

من کجا بہ سینگاراں پُشتگیں دل ء اوستاں
سرزمین گُلباگیں مہر ء جنگلے رہن انت

گزنگی اے پدربچاں کہے جہان ء دات
ارزنی دو چنک دان ء پلّیں شاتلے رہن انت

کاروانے درکپتنگ ساربارن ء شوہاز ء
شیشگیں حیالانی زند ء منزلے رہن انت

زندگی دُبر باقی من جناں سر ء پنچاں
پہ وتن ہمک بیگاہ بیل ء ہبلے رہن انت

O

پل جنت پہ مطلب ء اے زندگی گران ء کپیت
 میتے ہر سہب چو سنگ ء مہر ء گیابان ء کپیت

سک منا ٹرسیت مروچاں ساہگ ء جند ء وتی
 واہگے چست بیت بلکیں کیت دل ء جان ء کپیت

زندگی تئی مرد ء نامردی چو روج ء ظاہر انت
 سکی ء وہد ء بگندے دل چہ ایمان ء کپیت

یا حُدا چونیں گے کپتنگ سر ء بحت ء منی
 شم دل ء دروازگ ء کنت، کیت سر ء جان ء کپیت

من نہ زانت دنیا ء انچیں رنگ اَسْت ظاہر نہ بنت
 موسم سر کشیت باقی چُنڈ کے نان ء کپیت

O

سنگ گراداں من جبین ء گزنگی ء در کناں
من ترا ظاہری یا وشى زندگى ء در کناں

اے دل ء واہگ ہے رنگیں حیالاں سرجم انت
پچ گراں چہ وہد ء دستاں گل پری ء در کناں

داگ داگ انت زند ء دامن انگت ء سرپد نہ ء
نوں ترا شوکیں دل ء چہ دلبری ء در کناں

من وتی نیت مروچاں کترہ کترہ جم کتگ
پہ دو ترمپ تہلیں شراب ء کافرئ ء در کناں

من دل ء باقی وتی گوں نشتگ ء سودا جتگ
درد ء بے گنجیں زہیر ء شاعری ء در کناں

O

حون وار تگیں چم تئی حون انگت ء لوٹاں
 گلزمین ء ہر رنگ ء من چو جنت ء لوٹاں

شمشکیں حیاں من منزل ء برگ لوٹاں
 گوستگیں حسابانی مرگ ء قیمت ء لوٹاں

بے تواریں ارواہے، سستگیں دل ء کپتگ
 واہگانی پرمہریں مہر ء ہاجت ء لوٹاں

بخت ء سیاہی ء بلکیں روج مئے جتگ گور گند
 گوادر ء ہمک دروشم من چو مشکت ء لوٹاں

تو برے کئے باقی، تو برے گئے باقل
 پدّری کنگ امروز من تئی نیت ء لوٹاں

O

سستگیاں بند ء سواس ء پاد ء گام ء نوک بہ کن
واہگ ء رہند ء سرگر مہر ء نام ء نوک بہ کن

ترانگ ء سر رتیچ گلاس ء پہ شراب ء ترپے ء
آسے زرد ء ماں بہ دار لٹانی تام ء نوک بہ کن

ناتوانی ء منی ء گنگی ء سرپد نہ بے
مہراں شنگ کن زہیر ء چنگیاں دام ء نوک بہ کن

مے دل ء لوٹ ات کہ دیوانے بہ بیت تہنائی ء
عشق ء پلپس پتر ء چیر گچ وام ء نوک بہ کن

گہاں چٹاں بہ ٹپین آنچو امروز ء وتی
گوستگیاں یاتانی باقی شہدیاں تام ء نوک بہ کن

O

زندگی چہاں بہ بندیت بلکیں ارواہ وش بیت
 بے کپن قبر ء جنازہ روت دنیا وش بیت
 بلے ویران ءے تو امروز ء ہمک رنگ ء تہا
 گم مہ کن باندا بگندے زند ء بیگاہ وش بیت
 بچ دل ء شکے میار تو من تئی ہمراہ باں
 دوزہ ء یا جنت ء ہر جاہ بہ بیں جاہ وش بیت
 من ہے لوٹاں ہے ڈول ء بہ باتے یا حُدا
 مئے سرا رازی بہ بات ء جند ء ارواہ وش بیت
 من پیشکا شعر پر بنداں گُشاں باقی مدام
 دل منی دلکش بیت ء جند ء ارواہ وش بیت

O

دے من پچ گراں چہ رگوزی ء

مہ دروہیت بلکیں مارا زندگی ء

من لوٹاں بیباہاں تئی گیوار ء کشک ء

منا نیلیت زمانگ پیسری ء

پیشکا تو ہزار نیون بندے

نہ ءے سرپد منی تو بزرگی ء

جنازہ دژمن ء داتگ منارا

منا کُشتگ شتگ جند ء وتی ء

دل ء کاسگ من پُروشگ دیریں باقی

منا رد داتگ دہر ء حاکمی ء

O

چراگے گوات ۽ سرا زور روک کنگ لوٹاں
ہے حساب ۽ وتارا گنوک کنگ لوٹاں

ترا مراد بہ باتاں اے سال ۽ وشیں روچ
من عید ۽ روچ ۽ وتی ارساں نوک کنگ لوٹاں

ہے خیال کہ سرگوستگاں چہ زند ۽ وتی
بہشتی پلاں اے امروز ۽ ڈوک کنگ لوٹاں

منارا کار زمانگ گوں ہچ کس ۽ نیست انت
زہیر ۽ آس ۽ وتی زرد ۽ روک کنگ لوٹاں

گنوک پہ دیم مہ کن تو وتا ۽ دیم مہ دے
ترا من باقی وتی چم ۽ روک کنگ لوٹاں

O

زندگی گوں ارماناں شیشکے حساب ءِ انت
دل تئی شہر ءِ توکا چو یک سگے حساب ءِ انت

دل مدام آس ءِ گوں سوتلگ ءِ مس پُر کرتگ
یات انچو ہمگرنچ انت شاہ رگے حساب ءِ انت

زیادہیں زہیراں چہ نک ءِ نک ءِ منجار انت
بیا کہ تئی گنوک زند ءِ مردگے حساب ءِ انت

تو بہ گُش کہ پیدا کاں من شپاد باں اوشتاں
زگریں روچ پہ من چو ساہگے حساب ءِ انت

اندرا نہ بیت زانگ باریں چونیں انسانے
چم ءِ زاہر ءِ باقی عاشقے حساب ءِ انت

O

کس نہ کنت قبر کلمپوگ ماں قبرانی تہا
بے وسی زند ء مہ گوازین حیالانی تہا

ٹرس ء ہنڈالاں بہ سند درکن دل ء رہند ء
سنگیں ارواہے بہ سازین گلابانی تہا

دہر ء نوک بال منی دلجمیں باندات توئے
گم مہ کن تاسیں جوانی ء شرابانی تہا

سرومگیں سہب سُنتاں وش دلیں بیگاہ سُنتاں
آس مانداشت کئے ء مہر ء وپاہانی تہا

باتن ء داگ دیاں عشق ء دوشش ماہی گنوک
باقی ء درگیج ہے رُمب ء پکیرانی تہا

داں تو نیائے من مراں

آس ء غم ء من بُن گراں
داں تو نیائے من مراں

بے تو دمانے وش نہ بیت
زند ء سفر دلکش نہ بیت
کارچے دل ء بند ء جناں
داں تو نیائے من مراں

کرپاس بدن تئی ترانگ انت
اوشاتنگ مارا پانگ انت
من چوں کناں من چوں کناں
داں تو نیائے من مراں

ارمان منی آس ء سُچاں
پُل ء وڑا آپ ء کپاں

اَجگئیں کشار ء گئمر اراں

داں تو نئائے من مراں

تئى دجماں آہگ نہ بیت

مہر مئے سر ء ساہگ نہ بیت

کئسہ ہلاس زہرے وراں

داں تو نئائے من مراں

باقى کپاں تئى مولم ء

نودانى پلئیں موسم ء

پہ کندگے من تلوساں

داں تو نئائے من مراں

O

مانہ زانت اے رنگ ء زندگی دو بہر ء بیت
واہگانی پُر مہریں سنگتی دو بہر ء بیت

دل وطن پہ شیدا انت چم پہ دلبر ء کوراں
عاشقی ء رہند ء شاعری دو بہر ء بہ بیت

سرڈگار ء پلگاراں دوست ء واہگ ء مہراں
بے وسی ء کتہ مئے بزگی دو بہر ء بیت

من ترا دگہ نوکیں دروشے ء دریگجاں
کوہ ء کیت گوں بلکیں گل پری دو بہر ء بیت

باقی شیشگیں امروز چون کنت تئی گوما
راز ء سروگیں دپتر پدری دو بہر ء بیت

O

وہد پہ قیمت بہ رستیں بہا زرتگ ات
من کسانی ء مہر ء وپا زرتگ ات

تو اوں زند ء تب ء دل مہ جن ہچ وڑا
من پہ بچکندے دلبر ترا زرتگ ات

چنت برا تو زمانگ منا جُست کنتے
سرپدے تو کہ بس من ہما زرتگ ات

تو دپی جُستے مارا بہ گرتیں اگاں
ہاترا تئی ہزاراں گنہ زرتگ ات

باقی دنیا ء پر بوتیں راہ ء سرے
من جوانی پہ سہر ء تلہ زرتگ ات

O

کترہ کترہ زہیر چہ دل ء سر رچاں
لہڑ ء پاہار باں منجل ء سر رچاں

تاک ء تاک شانی ء ہو بہار گاہے ء
موسمانی حیاں جنگل ء سر رچاں

میٹ یے بے کپن کپتنگ گیابانے ء
روچے کیت خون مئے قاتل ء سر رچاں

سینگاں کاروان ء گسر گپتگاں
بیل ء ہمبل منی منزل ء سر رچاں

آزمان گندے ہورانی ترمپ ء گبار
مرگ بال ء بہ بنت بانزل ء سر رچاں

بلّ زمانگ منا ہیج حساب ء نہ بخت
سوج ء نصیحت منی جاہل ء سر رچاں

بیا کہ لوٹوکیں باقی ترا کرنے بیت
تئی زہیرانی گم شاتل ء سر رچاں

O

ما غریب ایں غریبی ء نام ء مرین
 گزنگیں لاپ ء شوہاز ء وام ء مرین
 پہ مئے ہاترا اوست ء واہگ مہ بند
 گوات ء دست ء چراگیں دوگام ء مرین
 مارا سُد ء سما یے نہ ات ء نہ بیت
 ما زمانگ تئی چیر ء دام ء مرین
 وشانی اگاں روج سر کشیت کیت
 شیرکنیں شہدیں لٹانی تام ء مرین
 باقی زوت کن بیا مارا مہتل مہ کن
 سرشپ ء ما بہ ننڈیں داں بام ء مرین

O

درد ۽ پڇار ۽ نہ زانئ واہگ ۽ نام ۽ گرئ
 روج مئے بحت ۽ نہ گواہیت ساہگ ۽ نام ۽ گرئ

شہر ۽ شر دانکاں مروچاں گلے بستگ دل ۽
 توہے رنگ ۽ بگندے بزگ ۽ نام ۽ گرئ

ہو زمانگ من تی اے کتہاں سرپد نہ باں
 زندگاں بے حال کنتے تو مردگ ۽ نام ۽ گرئ

ماہے اُمیت ۽ زندے داشتگ ۽ بندی کتگ
 تو نیائے دلجماں بس آہگ ۽ نام ۽ گرئ

باقی تی زہیرانی حاجت کنتگے رُستگ دل ۽
 پلاں امروزی نہ چارے کُنتگ ۽ نام ۽ گرئ

ندرا انت پہ منظور بسمل ء

اے زمانگ منا گُشگ لوٹیت
 زندگی باریں چے گُشگ لوٹیت
 زندگی تئی زوال ء بے مانا
 جند ء ارواہ ترا دُرشگ لوٹیت
 منزل ء سر نہ بے تو اے رنگ ء
 دل پہ دنٹاں ترا گسگ لوٹیت
 اے وڑا پشکپے چہ دنیا ء
 وهد ء گاں ترا رسگ لوٹیت
 روک کنت آمنا چو تندور ء
 اُپ کنتیں منا گُشگ لوٹیت
 بسمل ء گشت منارا او باقی
 شاعری لبز لبز گسگ لوٹیت

O

سرشپانی لیب ء گوازی عاشقی کِسہ ہلاس
نوکیں رنگے بیا بہ شوہاز زندگی کِسہ ہلاس

باگ ء پُلاں گیمُرگ زرتگ دو روج ء پیسرا
سُتکاں جسم ء جگر پروانگی کِسہ ہلاس

ترانگانی آس روک اِنت زرد ء بند بند ء منی
گران ء کپتنگ اے سفرونوں پیسری کِسہ ہلاس

اوست ء واہگ مان داشتاں سنگ دلانی نیت ء
مئے ء تئی شوکیں دلانی اندری کِسہ ہلاس

ناں من باقی ساحراں نا قاضی ء بسمل گُشنے
شعر لگتَمالاں منی بس شاعری کِسہ ہلاس

O

روچے گوں یکے ء ترانگاں تل تل انت
 کئے بہ زانت زندگی پہ کئے ء مہتل انت

مہر ء دوستی طلب کنت لوٹیت مدام
 چینیچو نادان منی وار ء گاریں دل انت

من زمانگ تئی گوما گلہ نیاں
 جند ء ارواہ بگندے منی قاتل انت

دُز اتگ دوشی ارواہ دل ء نیت ء
 مپت ء سرسر جنیں جنگل ء جنگل انت

وس کتگ من کہ باقی مہ کن چو نہ انت
 ہچ سرپد نہ بیت انگت ء جاہل انت

O

شب گوں بے گنجیں زہیراں روچ بے مانا بہ روت
چو مہ بیت قبر ء جنازہ دل گوں ارمان ء بہ روت

سوچ چُشیں میر ء امیراں آس دے تو واجہاں
لوگ لوگ ء چور ہے پہ کاسگے دان ء بہ روت

چرس ء باپور ء نشہ یا عشق بیت مہگونگ ء
عادتے سکیں حراہیں مردم ء جان ء بہ روت

ہمسفر تئی منزل ء گوں سیٹ ء ورنائیں دلے
چو مہ بیت اے زندگی ہم مپت ء بے مانا بہ روت

باقی اے امروز باریں چونی ء پھیت ترا
شعر سک باز انت اگاں تئی شعر در مانا بہ روت

O

وہد ء قیمت منی کیسگ ء در نئیت
تو برو مہر ء دوستی تھے سر نئیت

وشیاں گوں من ہمراہ نہیں بہر کنت
سکی ء مدت ء گوں من ہچبر نئیت

وسرا من وداراں پہ شپ روج کناں
سدکاں دلجماں زاناں دلبر نئیت

زندگی ء چہ مرگے بہ بات عزتیں
کار ء وہدے اگاں لانک ء خنجر نئیت

مردے کلّ انت باقی تئی دیدگاں
تئی دل ء گپ ہچبر دپ ء در نئیت

O

تلاہیں جیگ ء لہتیں لاس کپتگ
منی بند بندء زرد ء آس کپتگ

تجیت ورنہ وتی گوں ٹہل ء شانان
ہو لوگ ء گزنگی ء ماس کپتگ

منی شوکیں دل ء دنیا ء ہر شپ
ہزار وہم ء ہزار وسواس کپتگ

ہو سد نالت دل ء کمزوری ء بات
دوئیں چمانی دیما براس کپتگ

برو باقی گوں امروز ء گلگ کن
منی زرد ء کشار ء داس کپتگ

O

منزل ۽ نیا دو رندا دم کتگ
زند گوں درد ۽ گماں سرجم کتگ

من نہ وبتگ الوت ۽ راز ۽ سبق
تو منارا چیروکانی چم کتگ

درتگیں پُچاں نہ گواہیت کیسگے
تو منا ویران چیا موسم کتگ

حانی ۽ شعراں بہ گُش الہان بہ کن
من وتارا شے مرید دروشم کتگ

باقی ایران جنّت انت، پہ من نہ انت
دشت ۽ مچّات ۽ دل ۽ مولم کتگ

O

شُبّین تئی آہگ ء بیتگ منارا
چہ گوات ء دروشم ء رستگ منارا

نتواناں من بہ شوہازاں یک زندے
گوں زلپ ء مہپراں بستگ منارا

ترا بے حال انت امروز ء زمانگ
دپ ء پُر ء دل ء کُشتگ منارا

نہ ویتگ من سبق تئی دیدگانی
اے میّت کئی انت؟ کئے کُشتگ منارا؟

دل ء زاناں کہ باقی قاتلے بیت
وتی زند ء یا سرگوستگ منارا

O

تئی دروشم ۽ حیال ہے رنگ ۽ قاتل انت
درکیت چہ دیدگاں، دل ۽ انگہ مہتل انت

ہر روج سوال کنت منی گوما گریت گوں
پہ تو زہیروار منی دشت ۽ شاتل انت

پلے کپیت ماں آپ ۽ کاگد ماں آسے ۽
اے زندگی مثالے ہے ڈول ۽ حاصل انت

ڈکال کپتنگ واہگ ۽ مہر ۽ زمانگ ۽
اوستاں پہ کئے بہ بنداں؟ کئے گوما ہمبل انت؟

باقی تو دل مہ جن کہ شگانی نہ بیت کس
تئی عہد ۽ بے زبان مروچاں چو فاضل انت

O

من دست گٹاں نہ بیت انوں شاعری بہ کنناں
 جہان ۽ دروگیں حیالاناں پدّری بہ کنناں
 ہو آ روچ ۽ وتی حاکماں من ارواہ ۽
 ترا چہ دہر ۽ بہ سندان ۽ وتی بہ کنناں
 تو ہر سبّا ۽ منی دیدگ ۽ دل ۽ دُڑے
 تئی حیال ہے رنگ اِنْت پدگری بہ کنناں
 دل ۽ طلب کتگ دیدار کہ بہ بیت دوست ۽
 وتارا من چو پکیری ۽ رگوزی بہ کنناں
 پدا شرپ منی مرگ ۽ پہ حاجتے باتیں
 تئی گُشان ۽ سرا مہرگ ۽ زری بہ کنناں
 مردگانی شہر اِنْت ادا زندگی نہ بیت باقی
 کئے ۽ گوں باقی بہ ننداں ۽ زندگی بہ کنناں

O

رَد کپتگاں زمانگ ء رنگ ء وتا کتگ
دل پہ دو چنک اَرزنی دان ء بہا کتگ

باور نہ کنت ہچ منی عشق ء کسہاں
من گوں زمانگ ء وتی دل درا کتگ

سر گوستگاں جہان ء ہمک وٹیاں گُشنے
گرانیں گمانی کچھے زرتگ سر ء کتگ

پلانی رنگ ء دروشم ء تئیکیں دل مُدام
نابُود پہ دوگام ء وتا اِمبر ء کتگ

ہو در نہ بیت دل چہ مسیت ء دمانے ء
باقی من توبہ باز چُشیں پیرا کتگ

O

کئے بھروسہ بہ کنت زندگی تئی سرا
 ہج نہ بُرتگ منا وشیانی گورا
 من نہ زاناں منی شے مریدی کج انت
 درتگیں کیسگ ء یا بہ چاراں ترا
 وہد ء مارا مدام بس شگانی کتگ
 کپتگیں جند ء چٹانی ما اندر ء
 کوپگاں گوں نزوریں من سک پُرشنگاں
 گرانیں بارے سرا دات منا دلبر ء
 سُبہ ء بیگاہ زہیرانی زپتیں حیاں
 بند وراں چو کہ سیاہ ء بزیں جمبر ء
 من نوں سودا جتگ باقی ساہ ء سرء
 مہربانی بہ کن اے دل ء چہ درا

O

ہما انت گوں منا کیگد جتا انت
منی اے زندگی سٹنگ تبا انت

منی میت نوں چار ء کوپگ ء انت
درہیں بازار اتلگ، آ کجا انت؟

ہو کرنے سرجم انت درملکے ء تئی
تئی غم باتن ء زرد ء تہا انت

ہمک شپ بلبے پلانی یات ء
گوں زہیر ء واہگاں سک بے سما انت

تو مپت ء نشنگ ء در ملک ء باقی
دلے گوں دیدگاں پہ تو فدا انت

O

سراں قُربان کن ات پہ ڈیہہ ء نام ء
 بہ کِنز ات دیترا دوستاں دو گام ء
 بہ کُش ہر واہگ ء ارمان ء زند ء
 مرو نوک کیتگ ء پہ وام ء شام ء
 چراگیں زندگی گوات ء امانت
 شپ ء ہمراہ منا بر گوں داں بام ء

دل ء آس ء بہ کن چٹاں کپن کن
 نہ کنت انگہ تئی بے حال نام ء
 پتو واہگ دل ء سینگار اِتگ گوں
 تئی زَر گپتگیں عہدی غلام ء
 نہ زانت تئی قیمت ء قدر ء نہ زانت ہیچ
 بہ دے تو باقی ء ہپتاد کلام ء

O

کُجام واہگ ءِ باپُشت ءِ زندگی بہ کنناں
 ترا چہ مہر نہ گنداں کہ من وتی بہ کنناں

نہ زاناں اَنچشیں کارے بلے کدی بہ کنناں
 وتی دل ءِ من تئی مہپراں کڑی بہ کنناں

میا کہ بام شگوستگ نوں روج سر کشیت
 بہ گنداں بلکیں تئی دزگہار اڑی بہ کنناں

من لوٹاں زند ء چراگ ء کشان ء اُپ کناں
ہے حیاں دل ء انت ترا سہی بہ کناں

دلوں شنگ چہ اے امروز ء لذتاں و شین
نہ بیت نہ بیت ترا عہد ء بانڑی بہ کناں

تئی حیاں ہے رنگ ء آپ وارت بلکیں
وتی من لوگ ء تہا زند بڑگی بہ کناں

ہے زمانگ ء لوٹ انت باقی بیگ پہ من
من دیدگاں ء بہ ننداں دل ء کڑی بہ کناں

O

چہ تئی دوری ء تُلُکَان ویران

مہ گریں ماہ ء ماہکان ویران

آست جنیں زہگے وهد ء ہرجان انت

چماں کور انت، ہو زبان ویران

رہ گسر بیتاں ہور ء بٹانی

کہن حُشک انت، جنتران ویران

بے ترا امروز او دل ء دلبر

ہر دم ء پاس، ہر دمان ویران

حائل ء بے گنجیں زہیراں چہ

باقی ء چماں اے جہان ویران

O

شپ ء آدینک روج ء دروشمے ء

منارا دوست بیت چو مردے ء

پیشکا زندگی ہمراہ نہ بیت گوں

زہیر وار انت پہ وشیں موسے ء

منا آہگ نہ بیت ہچ رنگ ء بانک

دل ء من گوں کناں گوں تورے ء

چہ عہدی کسہاں سرگوستگاں من

دلوں بُرتگ دو روج انت مولے ء

دل ء باقی وتی من دلجماں شر

منا بے حال کتگ تو الے ء

O

دروگیں کسہ چہ تئی گنگیں زبان ء درکیت
راستی ء مہر ء وپا الم جہان ء درکیت

ہر سبَا کنت دل ء واہگ ء ارماناں زدگ
ترانگ ء تیر تئی چم ء کمان ء درکیت

کمو کوپگ بہ دئے مارا ء دوگام ء بیا گوں
مئے جنازہ چہ تئی گل ء نوان ء درکیت

چو کہ سگریٹ ء سُچاناں غم ء روکیں آس ء
داں ہلاسی ء منی باریں چہ مانا درکیت؟

رندا امروز منا دیدگاں بندیت باقی
وہدے ارواہ چہ منی پُشتگیں جان ء درکیت

O

آپ ء دراتگان ء آس ء تہا رواں
بے تو زمانگ ء من باریں کجا رواں

تو مہلبانی وشبواں شنگین ہر سبَا
من چوں کناں وتارا دُور ء جتا رواں

تُرساں ہے حساب ء من دُور نشتگان
نزیک ء تی بہ ننداں بلکیں دل ء رواں

رندا جہان بندیت منارا ماں دیدگان
وہدے کہ من مران ء قبر ء تہا رواں

درملک ء نندگ ء اے منی دل نہ منگ انت
من دشت ء کپکیار ء باقی پدا رواں

O

دو روچی عشق ۽ گوما دل وپا کنت
 پدا نندیت وتی دستاں سر ۽ کنت

منی شو میں غریبی ڍرتہ پُچی
 نزاننگ دُور کنت مارا جتا کنت

دل ۽ حاجت دو کترہ آپ ۽ سرجم
 شپ ۽ ہمراہ دگہ چینیچو گنہ کنت

وتی من پیسری واماں شزاراں
 شپ ۽ نیاداں وتی روج ۽ بہا کنت

حساب ۽ گون نہ انت ہچ رنگ ۽ باقی
 ہما دنیا گُشیت دلبر ہما کنت

O

زمانگ دروشمے نوکیں ودی کنت
چراگیں دل گوں گوات ء زندگی کنت

حیال ء ترازگانی پلپس و شبو
دل ء دروازگ ء کیت ظاہری کنت

من زاناں انشی دوست پہ حسدے
منی بالاد ء گوما کافری کنت

بہ جن کُنتگ دل ء چماں بہ جن مئے
تئی نیت ہما وڑ زاہری کنت

گنویں باقی ء مئے سر نہ روت در
شپ ء داں سہب نشنگ شاعری کنت

O

زندگی ۽ گوں دیریں اڑل یتگاں

من وتی چند ۽ گوما بدل یتگاں

اے توئے عشق منی مسکرایے کتگ

من تئی محبت ۽ سِتک ۽ دل یتگاں

ہو نہ زانگ کہ تو انگہ سرپد نہ ۽

من تئی دیدگاں مپت ۽ گل یتگاں

دژمنناں گوں من ارواہ ۽ سودا جتگ

دوست منی دیما مپت ۽ پشل یتگاں

باقی سررتلگ زہیرانی ہاجت دل ۽

مئے جگر کپ کپ ۽ گزل یتگاں

O

وہد ء زوراکى ء مارا آس ء کتگ
بے وپا ء پدا دل گلاس ء کتگ

ما گنوکاں گنوکی ء نام کش ء اِتگ
مارا گنترتى جیگ ء لاس ء کتگ

پلپٹ اِت دل پہ یک وش دلیں سُبے ء
چینچو خون دیدگاں کلّ ماس ء کتگ

پہ کئے ء گلہ بستگ من مپت ء حُدا
رون زرد ء کشار دهر ء داس ء کتگ

بچ سرپد نہ بیت ء نہ زانت باقی بیگ
واہگانی سفر آپ ء آس ء کتگ

O

غم جتیں زرد ء حیاں ء ترانگاں نوک تر کئے
 اے دل ء پیلو شے آس ء واہگاں نوک تر کئے

ہر سبّاگوں روچ ء ٹیک ء جان کُشیت بے وتی
 ترانگ ء حون ء منی بند ء رگاں نوک تر کئے

اُمر ء امروز ء ہزار رنگیں گُمان ء دروشم اُنت
 من وتی دزگواراں نوک، تو سنگتاں نوک تر کئے

من دل ء ہر روچ کُشاں ء دیدگاں آس ء کناں
 تو ہمک روچ مطلبے پہ حاجتاں نوک تر کئے

تُستگیں ارواہ ء باقی حاجتاں سرگوستگاں
 تو وتی پُررتلگیں جیگ ء زہاں نوک تر کئے

O

لج بریں دنیا ء چماں لج نیست
جند ء ہمراہ ء کُشیت کندان کنت

مالی ء پہ خون ء دل آپ داتگ ات
رگوزی پلاں عجب سندان کنت

عشق ء زندان ء دُبر بندیاں من
مہیراں رنگے دگہ رندان کنت

ترانگ ء انگت سبق سرجم نہ انت
موسمی ہورے دل ء بندان کنت

باقی ہمراہ نہ انت من دلچماں
منزل ء نیما پدا نندان کنت

O

تو مرو زندگی شیشگ ء چو پُرشیت

آس لگیت دل ء درد چماں کپیت

وہدے بُڈاں زِر ء ترانگانی تی

پہن جہل ء زمین بُرزا آزمان بیت

عشق ء سوداگری انچیں سیت ء نے

واب چماں نہ بیت دل کرار ء رسیت

نود شنزاں زہیرانی تہنائی ء

سک توریت دل ء پہ تو ارمان بیت

باقی ء دیم ء ایر مرزے دستاں وتی

کترہ کترہ سفر وش ء آسان بیت

O

زمانگ لیڑو ءِ مستیں چو درنزیت
 کلاتیں دل وتی جاہ ءِ نہ کنزیت
 گے تالان کنیں گوں موسم ءِ ما
 مروچاں موسمی ہورے نہ شنزیت
 منی دل مپت ءِ چو پل ءِ وڑا انت
 منارا دیدگاں ہچ کس نہ بندیت
 گنوکیں دل پدا ناسرپدی کنت
 حیاں ءِ ترانگاں چہ من نہ سندیت
 دگہ ہچ کار ءِ کردارے نہ گنداں
 اے باقی دائم نشنگ شعر بندیت

O

آس چہ آپ ء باتن ء روک انت
دیرگیں مردے دل ء نوک انت

شیشگیں زندگی ء چے مانا
گام گام ء تئی تما ڈوک انت

دست ء وت واہگاں بہ کن آس ء
انچیں ناسرپدے مئے چروک انت

تو زمانگ پہ دیم ہنر سازئے
بلکیں مئے واہگانی منوک انت

کارچ مہ جن پہ زمانگ ء دستاں
اے تئی باقی ء دل ء توک انت

O

زندگی ء آپریچاں ساہگے بہ شوہازاں
ترونگلیں بدن بلکیں آپ بیت تئی امبازاں

مہر ء چورہے اتلگ تئی درا سدا کشتیت
پنڈگے بہ دئے مارا ٹہل ء شیرکنیں نازاں

واہگانی گُلباگ ء بُلبلیں دلے مانداشت
اے کجام گناہانی زندگی سُر ء سازاں

عاقلاں وتا دربرت ما گنوک نہ بیں پلگار
مُلا تو مہ کن ہر شپ مپت ء بے سریں وازاں

باقی گنگئی ء پہ وت زندگی یے سرپد بو
چادرے سرا پر دئے بر، سنگیں دل ء رزاں

O

من دل ۽ ارمان ۽ واہگ دیریں دنیا سُستگاں
درچکے آں بے آپ ۽ زرد ۽ کوہ ۽ ڈوکاں رُستگاں

تو گمگئے انگت ۽ پہ کاپر ۽ گل ۽ وتی
سنگ دلانی نیت ۽ چہ سنگ ۽ دیوار سُستگاں

مردماں امروز ۽ مارا ظاہر ۽ ہجی نہ گشت
من وتی جند ۽ نگاہاں کپتگاں ۽ پُرشتگاں

تو زمانگ باتن ۽ ہر کتہ ۽ سرپد نہ بئے
آ دگہ درداں منی بالاد ۽ توکا رُستگاں

من ترا وَا مروچاں زندگی چٹاں کتگ
باقی ۽ دیر انت جتاہاں بے گناہ ۽ سستگاں

O

دل ء آس ء کناں چماں بہ بریجاں
وتی من زندگی ء وت کروجاں

وتی رنگ ء منا بل شر تراں من
منا گتہر کتگ تئی نیکیں سوجاں

تئی دیدار ء وت کایاں من روچے
چہ وہد ء سانکلاں دستاں بہ بوجاں

زمانگ ظاہری ہچبر نہ مٹیت
من گواتے باں تئی زلیاں کروجاں

منی ڈولیں گنوک درکیت باقی
من مپت ء زندمان ء زند ء لوجاں

O

جہان ۽ رَند پداں دنیاے کپتنگ ۽ گارِ اِنْت
گنوکیں دل پہ کُجام واہگ ۽ تمار اِنْت

ہو آ جاہ ۽ نہ گواہیت توار مرگانی
ہے ایستکی منی واہگانی بازار اِنْت

ہے جبر منا توریت سک سک دل ۽
چیا چو رہسراں تئی شنگ شنگ گیوار اِنْت

ہو ہما کہ منا دوست بیت چو ارواہ ۽
ہما کس اِنْت منی جاگ ۽ تہہ ۽ مار اِنْت

گنوک ۽ بے وتیں باقی ۽ چے اِنْت؟ چے بوتگ؟
مروچی مردم ۽ رنگ ۽ اِنْت گپ کنت سار اِنْت

O

پلیں دلانی واہگ ء گپتار سُتگاں
 مے کل ء کاپر ء دیوار سُتگاں

تہنا تو بس وتی گدان ء غم ء کنتے
 ادا لوگ لوگ سرجمیں بازار سُتگاں

تئی درد ء ترانگانی جمبوریں آچش ء
 بلکیں تو سہی نہ ءے کہ من یار سُتگاں

امروز ء باریں چونیں کردار ساز اتگ
 بانور گوں وشبوان ء دشار سُتگاں

من وت ہے حیاں ء تہا باقی منتگاں
 تئی عشق ء رنگ لگشتگ سینگار سُتگاں

O

کلات پُرشنگاں دنیا چہ دنزاں بیگواہ انت
 حیاں ء حاکی انگہ دل ء مئے برجاہ انت

ہما کہ پہ منی خونانی ترپے ء ٹینگ
 ہما مئے زند ء چراگ انت ہما مئے ارواہ انت

نہ زاناں قاتل ء دوستانی پرک ء میزان ء
 منارا دُشمنے دست ء دل ء انت ہمراہ انت

ترا تئی عیش مبارک بہ باتیں امروز ء
 غمانی آس ء منی روک روک ارواہ انت

تو دہر ء مہنوءے شہداد ء زندماں باقی
 بہ چار اوامر ء عہد ء کہ حاکم ء شاہ انت

O

پُنتیں زوراکي ۽ رندا مانا نه بيت
دل مني سڱي ارزان گُشان ۽ نه بيت

دوستي ۽ عشق مرچاں دگه دروشمي
په دو چنڪ ارزن ۽ ماشين دان ۽ نه بيت

دل تلباريس په تو گنوک انت پدا
هچ سرپد نه بيت جي ۽ جان ۽ نه بيت

صورت ۽ رنگ لنجين شپاں روج کنت
وش زاناں په تو ماهکان ۽ نه بيت

مپت ۽ مپت ۽ شما باقي چو بُرز کتگ
باقي بني آدمے آزمان ۽ نه بيت

O

وارتگیں ٹپ تئی زبان ء دراہ نہ باں
تئی شہاز ء پاد ء دل ہمراہ نہ باں

زندگی تو پہ کئے ء نوں مہتل ء
شپ زمستانی تئی بانگواہ نہ باں

زند دپ ء بچکندگاں چہ بہر بارت
سکی ء ارواہ منی ارواہ نہ باں

جند ء لوگ ء مان بہ داریت ہر سبّا
تئی وڑا امروز من گمراہ نہ باں

چو نمیرانیں عطا ء ساحر ء
بلکیں باقی مرگ ء پد بیگواہ نہ باں

O

گوں من مہ کن تو مہر گوں دہر ء وپا مہ کن
بس گلزمین ء سہر چکیں پلاں بہا مہ کن

ترساں زمانگ ء چہ مے داہیں کسہاں
ہرچی کہ دل کشیت تو ہما ء ہما مہ کن

اے زندگی گوں ہر وڑا امروز ء ساز اتگ
تئی زیادہیں وپایے منا بے وپا مہ کن

من انگت ء نہ رستگاں منزل نہ پیم اتگ
امروز بہ چار مارا چہ دوستاں جتا مہ کن

ہر روچ گوں سنگنتاں تئی دیوان ء مجلس انت
رمضانی ماہ ء روچاں باقی گنہ مہ کن

O

دل مان گیشِ اِتگ منی قیمت نہ گیشِ اِتگ
دنیا ۽ کاراں زندگی انگت نہ گیشِ اِتگ

سرگتگیں کہ روچے روئیں دیم پہ منزل ۽
مئے مہروان ۽ ساوڑیں سنگت نہ گیشِ اِتگ

مرچی دل ۽ بہ سوچ پدا کیرے وتی
تئی ترانگانی انگت ۽ حاجت نہ گیشِ اِتگ

ہر برہنگیں خیال سر انت آپ ۽ دیدگاں
پلانی موجری دل ۽ الوت نہ گیشِ اِتگ

زند ۽ چراغ باقی نہ کُشنگ چہ باتن ۽
پر رتگیں وپا ۽ محبت نہ گیشِ اِتگ

O

من نہ زاناں کُجام و ہد ء زوراکی ء
 باز رد دات منا دہر ء تریاکی ء

گزنگی ء منا یک مثالے کتگ

سرپداں زندگی تئی من چالاکی ء

بل زمانگ و تا بخت ء پروشان کنت

کپتگ ترسے دل ء ترس ء بیمناکی ء

و شہواں شنک کن مرچی دل ء میتگ ء

من چو گوات ء رواں خشکیں سرتاکی ء

مارا وت پہ ہمے راہ ء سوچ داتگ اش

مرچی چندے نہ دات سنگ دلیں ساتی ء

تو اوں کئی نام ء مرچی زمانگ گرے

سوچ ء آس ء بکن بے وتیں باقی ء

O

ترانگانی شوقیں عکا سے زندء گورجیگ ء جتہ
 دژمن ء دوستاں منا را دوشی پجیگ ء جتہ

شہر ء مردم درست اجکہ چہ وتا بر گشتگاں
 آسمی پلے تو مرچی تلملیں جیگ ء جتہ

باتن ء تَن ء گوں کرنے بیت منا چیر ء سراں
 پُنتیں بہتام ء منا را زرد ء کلیگ ء جتہ

مردمان باور نہ کنت انگہ منا کافر گُشت
 من دو سال ء پورہ شش ماہ عشق ء تبلیگ ء جتہ

وہد ء گاماں زندگی ء راستے دم بُرتگ گُشتے
 باقی یل کن گنو کے مارا چاریگ ء جتہ

O

ہرچی کہ دل گُشیت ہما ء ہما کناں
 پہ شیشکے شراب ء چماں بہا کناں

ارواہ ء واہگاں مئے پتاتگ پدا کپن
 امروز ء وشیان غم ء درد ء تہا کناں

بے چاڑیں زندگی ء دگہ رنگے ء براں
 تئی ترانگ ء حیالاں سنداں جتا کناں

تو ماں بہ کش زرد ء گوں شلیں کُنڈگاں
 من آہے ہم نہ کشاں درداں دل ء کناں

من وت گنوکے آں کہ گنوکی نہ پہم اتگ
 ہو باقی ء گوں انگت ء مہر ء وپا کناں

برکت علی سجادؑ زمین ء

زرد بُن انت ایمان بُن انت
آپ ء تھا آس بُن انت

دنیا حُشکس دار ء وڑا

ہر سہت ء دمان ء بُن گپتگ
گلہ داریں ہر کس چہ وت

حُشک ء ہلاس انت اوشاتگ

دست ء سرا انت حیران انت

آپ ء تھا آس بُن انت

شاہ بہ بیت یا کہ گدا

ہر کس چہ وت بے سد ء سما

پش کپتگ بس نامء خدا

دنیا روچے رنگے کنت
 روچے یکے ء نام ء انت
 باندات بگندے ہمیشام انت
 پہ نوک کیسگ ء وام ء روت
 باقی ہمیشیں دنیا انت
 مرچی منگ انت باندا تئی

کس ء کسى حاجت نیست
 مات ء پتانان قیمت نیست
 ہر کس ء گندے شوہاز انت
 آپ ء سرا یا آس ء تھا
 گار کتگ یک چیزے گشنے
 دانکہ بہ روت چہ دنیا ء
 زرد بُن انت ایمان بُن انت
 آپ ء تھا آس بُن انت

O

تو برے وشبو برے باقل برے باقی کئے
ہو منی نام ء زمانگ میت ء تریاکی کئے

کیسگ درتگ پادشپاداں مدّتے بیت گزنگاں
اے وڑا تو وہد گوں من پرچا زوراکی کئے

من دلے داشتگ دپے بستگ کہ باندا روچ بیت
تو منی ایمان ء عشق ء راہ ء چالاکی کئے

پد نہ کنزاں اے دل ء چہ ترانگانی درد ء غم
یک حساب ء روچ ء شپ تو زند ء بیمناکی کئے

خنجرے ماں جن دل ء بیا دیدگاں کش ء برو
وہد تئی اتلگ ہمیش انت ہر وڑا ساقی کئے

O

عشق بے زانگ ء چٹاں ظاہر بہ بیت
دنیا بلکیں چہ من باز گنتر بہ بیت

پہ من امروز چو جنت ء آدماں
تئی گُشان ء سرا دل منی پر بہ بیت

من چو دنیا ء ظاہر مسلمان باں
باتن ء اندرا دل بس کافر بہ بیت

آس لگیت جہان ء دل ء دیدگاں
زندگی گوں ترا وہدے و سُر بہ بیت

مردمانی ہے واہگ انت باقی بیگ
مولتان ء چہ باقی بہ روت در بہ بیت

O

چُخت رنگ ۽ تہا زندگی ظاہر انت
جند ۽ ارواہ منی گوں منا کافر انت

من و دم بُرتگیں بے وتیں مردے
اے زمانگ منا ہر وڑا پیسر انت

انچیں سنگت منی، انچیں دزگوار تی
لہتے ارواہ ۽ پیوست، لہتے در انت

میتگ ۽ ترمپکے آپ نہ گواہیت منی
درد ۽ میتاپ ۽ کوہی کنارے بر انت

من چراغے کجام نیت ۽ روک کنناں
مرچاں باقی گنوک انت سک و ستر انت

O

حدا بہ زانت کہ چوں باریں زندگی منتگ
داں پُخت کرن ء بلوچانی بڑگی منتگ

قلم نہ زانت کہ من چے بہ لگاں اے دور ء
ہے حساب ء منی وَّلا شاعری منتگ

دل ء و دیریں تو بُرتگ نُوں چم بیگواہاں
دگہ و کارے نہ بیت تہنا پدگری منتگ

ہمک سبَا ء منی چم روچ ء ٹک ء اَنت
کہ وش ء وشدلیں بانداتے بس ودی منتگ

زبہراں من وتی امروز ء شیرکنیں درداں
پیشکا باقی منی زند بے وسی منتگ

O

عشق ۽ دُنیا منا زاناں گُمرہ کنت
چماں کُشیت منی جند ۽ بے سہ کنت

من نہ زانگ کہ من گارباں اے وڑا
مارا بے قبر کنت، جند ۽ ارواہ کنت

من گوں امروز ۽ ہر شپ دلے درکتگ
مہر مارا نہ ساچیت، بیگواہ کنت

زانت ۽ زانگ ہلاس انت دُنیا چہ تو
میّت ۽ چماں کُشیت، ہمراہ کنت

من سرء حاک ماں ریچاں باقی وتی
تئی غم انت کیت ہر روج بیگاہ کنت

پدامہ گُش غمیگ باں

میت ء میت ء نام ء دپ
 تی عشق منا بہ رس مہ رس
 تو نرمیں لُنٹکاں مہ گس
 منا مہ کن چو آس ء جس

زہیراں آس ماں بہ دار
 منا وتی دل ء بہ دار
 محبت ء دم ء بہ سار
 دستے مئے سر ء سمار
 گپ مہ گر چہ دزگہار

اے گپّ ء شَرّ گوش بہ کن
 بہ نند سرء تو ہوش بہ کن

پدا مہ گُش عمیگ باں
 من باقی بیگ تئمیگ باں